

data de apariție
anul 1999

Titlu: *Poțiuni Magice*

Titlu original: **Magick Potions**

Autor: Gerina Dunwich

Editor Aldo Press srl, București, 1999

© by 1998 by Gerina Dunwich

Toate drepturile pentru această versiune aparțin Dexon Office

Informații, comenzi ramburs,

Email dexonoffice@gmail.com

www.aldopress.ro

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
DUNWICH, GERINA**

Poțiuni magice / Gerina Dunwich; trad: Mihnea

Columbeanu – București; Aldo Press, 1999

224 p. < 20 cm – (Trup, minte, spirit)

Tit. orig. (eng.): Magic potions.

ISBN 973-9307-44-2

I. Columbeanu, Mihnea (trad.)

Gerina Dunwich

Poțiuni Magice

**Moduri de preparare și întrebuințare
a tămâii, uleiurilor, afrodisiacelor de
casă și multe altele**

Cuprins

<i>Nota ediției române</i>	8
<i>Introducere</i>	9
1. Ierburi de Sabbat și licori elementale	11
2. Poțiuni și pantheonuri	26
3. Infuzii magice	36
4. Licori de mătrăgună	51
5. Ritualul și Poțiunea Vindecării-Pământului	56
6. Filtre (licori de dragoste)	63
7. Ceiuri de meditație pentru Tarot	77
8. Poțiuni stranii, noțiuni curioase	94
9. Licori și descântece în rime	101
10. Poțiuni tămăduitoare	109
11. Magia uleiurilor	115
12. Vrajitoria bucătăriei	138
13. Magia condensatorilor fluizi	143
<i>Anexa A: Glosar al meșteșugului licorilor</i>	152
<i>Anexa B: De unde se pot obține plante magice pentru poțiuni</i>	155
<i>Bibliografie</i>	158

NOTA EDIȚIEI ROMÂNE

Având în vedere că principalele materiale recomandate în această carte sunt plantele, atragem atenția cititorilor că, pentru bunele rezultate ale aplicării rețetelor recomandate, trebuie să se evite cu mare atenție orice confuzie – cu atât mai mult cu cât numeroase plante au, mai ales în practica populară, denumiri foarte asemănătoare sau chiar identice (de exemplu, „nucșoara“, care desemnează două plante complet diferite: *Elettaria cardmum* și *Myristica fragrans*). În acest scop, venim în ajutorul cititorilor cu următoarele precizări: fiecare plantă menționată în text este însoțită de denumirea ei științifică în limba latină (ntotdeauna la prima apariție și, în unele cazuri speciale, și pe parcursul textului). De asemenea, indexul alfabetic de la sfârșitul cărții conține *toate* plantele care figurează în text, cu denumirile științifice și eventualele lor omonime populare. Fac excepție câteva plante exotice (de ex.: kava-kava, yohimbe etc.) ale căror denumiri latine nu sunt prezente în nici un lexicon de mare circulație.

Introducere

Dicționarul definește cuvântul *poțiune (licoare)* ca: „o doză sau băutură, în special de lichid medicamentos sau otrăvitor“. Provine din termenul latinesc *potare*, care înseamnă „a bea“.

Meșteșugul poțiunilor (prepararea și întrebuințarea licorilor magice) a reprezentat un talent al celor mai multe vrăjitoare, încă din cele mai vechi timpuri. A fost transpus în mari opere ale literaturii și artei universale (cea mai celebră fiind scena Vrăjitoarelor din „*Macbeth*“ de Shakespeare), este menționat în Sfânta Biblie și, fără nici o îndoială, e un înaintaș al lumii medicinii moderne, cam în aceleași sensuri în care astrologia prefigurează astronomia, iar alchimia a precedat știința.

Licorile au fost și sunt folosite pentru a vindeca bolile, a invoca spiritele și zeitățile, a ghici viitorul, a provoca vătămarea sau moartea dușmanilor și rivalilor, a controla vremea și a scoate la lumină cele mai mari puteri magice. În vechile grimorii (manuale de magie) există chiar și poțiuni curioase destinate invizibilității, zborului și schimbării formelor (transformări fizice prin mijloace supranaturale), precum și licori despre care se presupune că ar readeuce morții la viață!

Dar, dintre toate poțiunile preparate vreodată, strămoșești și moderne deopotrivă, poate că cel mai căutat este *filtrul*. Acesta nu numai că reflectă nevoia omenească fundamentală de a fi iubit, ci pune și bazele meșteșugului popular al magiei de dragoste.

Pe cei dintre dumneavoastră pe care vă interesează prepararea poțiunilor de dragoste veți găsi în această carte multe dintre care să alegeți și afrodisiace, fierturi tămăduitoare și licori magice pentru aproape toate necesitățile care se pot imagina.

Unele dintre poțiunile incluse sunt destinate băutului, dar altele nu, întrucât pot conține plante sau alte ingrediente periculoase pentru sănătate. Nu veți consuma nici o licoare din această carte, dacă instrucțiunile precizează că lichidul nu e pentru băut, sau sunt urmate de cuvântul OTRĂVITOR. Ceaiurile vindecătoare și alte preparate medicinale sunt prezentate numai ca un studiu de remedii populare păgâne și nu urmăresc să substituie asistența profesionistă de sănătate.

Întotdeauna este mai prudent să consultați medicul de familie, farmacistul sau un specialist în plante medicinale acreditat și cu reputație, înainte de a vă

autoadministra plante sau poțiuni pe baza de ierburi, mai ales dacă suferiți de afecțiuni serioase ale sănătății, de orice fel. În eventualitatea unei urgențe medicale sau a unei boli care amenință viața, se recomandă să contactați fără amânare un doctor sau un asistent medical!

În această carte, nu numai că vi se va arăta cum să preparați și să folosiți corect poțiunile în scopuri magice, ci vi se vor da și asocierile magice de infuzii și veți fi învățați cum să invocați zeitățile păgâne, să pregătiți fierturi de meditație pentru Tarot și să folosiți uleiurile esențiale pentru însănătoșire. În plus, veți obține informații despre cele opt sărbători sezoniere onorate anual de vrăjitoarele din lumea întreagă, veți descoperi arta vrăjitoriei de bucătărie, cândva interzisă, și multe altele.

Pe tot parcursul acestei cărți (la fel ca în celelalte lucrări ale mele), veți întâlni numele ierburilor, ale uleiurilor și planetelor, ale elementelor și așa mai departe, de către care sunt guvernate. Pentru cititorii neinițiați în domeniul artelor magice, permiteți-mi să explic ce anume înseamnă aceasta.

Când se spune că o plantă sau un ulei este „guvernat(ă)” de o anume planetă sau un anumit element ori semn astrologic, aceasta indică faptul că natura magică a plantei sau a uleiului este influențată de energiile asociate cu acea planetă, acel element sau semn astrologic anume.

Când se spune că două sau mai multe lucruri „corespund”, aceasta nu înseamnă decât că împărtășesc aceleași proprietăți magice și vibrații energetice. De exemplu, unele dintre corespondențele găsite în magia dragostei includ: lumânările roșii sau trandafirii, plantele și uleiurile guvernate de Venus, toate divinitățile păgâne asociate cu amorul, simbolurile inimii, talismanurile care atrag dragostea, zilele de vineri (guvernat de Venus), toate fructele roșii (:n special merele și fragii), rubinele și așa mai departe.

În arta descântatului, majoritatea vrăjitoarelor preferă să-și opereze magia cu plante, uleiuri, culori, simboluri, pietre scumpe, faze lunare, zeități etc., care corespund din punct de vedere magic unele cu altele, fiindcă se consideră că acest lucru mărește enorm puterea tuturor descântecelelor.

Citiți cu plăcere această carte, nu faceți rău nimănui și aveți încredere în Zeiță, căci va fi generoasă cu voi. Bindecuvântați să fiți!

1

Ierburi de Sabbat și licori elementale

SABBATURILE

Cele opt Sabbaturi anuale ale Vrăjitoarelor, care sunt cunoscute laolaltă ca Roata Anului, sunt momente foarte speciale pentru cercuri și solitari deopotrivă. În timpul acestor Sabbaturi, multe sălaşuri Wicane din întreaga lume se întrunesc să sărbătorească sezonul și să-și aducă omagiul Zeiței și Zeului cu Coarne. Se fierb licori, se aprind lumânări, tămâie și focuri, se ospătează cu mâncăruri păgâne tradiționale, se oficiază rituri Sabbatice, se înalță cornuri ale puterii, se săvârșesc divinații și dansuri sacre, iar iubirea și energia pozitivă curg din abundență. Pentru vrăjitoarele moderne, fiecare Sabbat este nu numai o noapte de sărbătoare, ci și de întrunire, de magie, de dezvoltare, transformare și exprimare a recunoștinței.

Contrar concepțiilor populare greșite, perpetuate de filmele horror hollywoodiene, folclorul și propaganda antivrăjitoarească derivată din vânătorile creștine de vrăjitoare din trecut, vrăjitoarele nu-și sărbătorească Sabbaturile mâncând carne de bebeluși nou-născuți și nebotezați, sacrificând animale sau ființe omenești, călărind pe măhuri zburătoare unse cu alifii halucinogene, recitând Tatăl Nostru de-a-ndoaselea, aruncând blesteme, vânzându-și sufletele sau aducând omagii Diavolului – o entitate malefică la fel de străină sistemului de credință Wiccan ca și Dumnezeu patriarhal creștin. Ca s-o spunem cel mai simplu, forțele opozante lui Dumnezeu și Satanei sunt concepte ale creștinismului, nu ale vrăjitoriei Wicca sau neo-păgână.

Dualismul găsit în religia vrăjitoarelor nu constă în Dumnezeu și Diavol, ci în Zeiță și consortul ei, Zeul cu Coarne. Aceste două divinități sunt opuse din multe puncte de vedere, dar nu reprezintă forțe ale binelui și ale răului, la fel ca Dumnezeu și Diavolul creștini.

Mai degrabă, personifică principiile feminin și masculin ale Forței Divine și polaritatea feminin/masculin a tuturor lucrurilor din natură.

O altă imagine năstrușnică pe care o au mulți oameni neinformați în legătură cu Sabbatul este aceea a vrăjitoarelor goale și pătimișe angajându-se în bizare orgii sexuale în jurul focului de tabără. Există unele probe care sugerează o posibilă legătură între Sabbatul Vrăjitoarelor și riturile orgiastice ale Bacchanalelor și Saturnaliilor, în care se complăceau cândva adoratorii din Grecia și Roma antică, și e foarte probabil ca de la această teorie să fi pornit pentru prima oară ideea unei Mese Negre orgiastice.

Deși este adevărat că există anumite tradiții Wiccan care preferă să adore în veșmântul-cerului (nud), iar unele cercuri practică ritualurile cunoscute ca tantrice, sau magia sexuală, este foarte improbabil ca la un Sabbat vrăjitoresc autentic să aibă loc vreodată orgii propriu-zise – mai ales în timpurile moderne, când bolile cu transmitere sexuală pot aduce moartea. Majoritatea Vrăjitoarelor consideră intimitatea sexuală un act sacru și privat, iar ideea de poiană plină cu celebrante ale Sabbatului goale făcându-și de cap este probabil la fel de trasă de păr ca gândul la o biserică plină de creștini cu frica lui Dumnezeu, apucându-se de orgii în dimineața de duminică.

Multe sălașe se reunesc pentru sărbătoririle de Sabbat fie într-un spațiu sacru în aer liber, fie înăuntru, în funcție de diverși factori, cum ar fi condițiile meteorologice, accesul la zonele de adorație, preferințele personale și așa mai departe. Festivalurile focului se pot desfășura în interior, folosind lumânări, șeminee sau vetre, dacă nu sunt posibile focurile de tabără în aer liber. Reuniunile în exterior se pot ține aproape oriunde. Fie că e un luminiș de pădure, o plajă, panta unei coline, un câmp cu flori, o curte suburbană sau chiar o terasă de bloc în oraș, important este ca participanții să se simtă comod și conectați spiritual la energiile Pământului și magia vrăjilor Maicii Naturi.

Vrăjitoarele solitare care nu aparțin unui sălaș se adună adesea la un loc cu alte solitare, la vremea Sabbatului; totuși, nu e nimic în neregulă dacă o vrăjitoare oficiază Sabbatul singură, la altarul ei, atâta vreme cât spiritul Zeiței și cel al Zeului cu Coarne e prezent în inima sa. (Rețineți, principalul scop al unui Sabbat este acela de a-i cinsti pe Cei Bătrâni și de a comemora învârtirea Roții Anului. Pentru asta, nu

trebuie neapărat să se organizeze petreceri luxoase sau să se facă parte dintr-un sălaș.)

Fiecare dintre cele opt Sabbaturi posedă propriile plante tradiționale. Multe dintre acestea se folosesc la prepararea licorilor speciale de Sabbat, a tămâiei, alimentelor și ceaiurilor magice. Unele vrăjitoare le folosesc și pentru a crea pot-pourri-uri sezoniere care sunt ținute pe altar în timpul ceremoniilor. Unele le oferă ca daruri de Sabbat celor dragi, iar altele le aruncă în focurile sacre, ca ofrande aduse zeilor strămoșești. Uleiurile esențiale care corespund acestor plante sunt folosite pentru a unge lumânările de Sabbat și a prepara parfumuri magice.

Vă rugăm să rețineți: în fiecare an, datele astronomice ale celor patru Sabbaturi inferioare (echinocțiile de primăvară și toamnă și solstițiile de vară și iarnă) se schimbă, de obicei cu o zi sau două. Pentru a cunoaște cu siguranță data exactă a fiecărui Sabbat inferior, consultați un calendar astrologic actualizat la zi sau oricare alt calendar curent al zilelor care prezintă datele (și orele) exacte ale echinocțiilor și solstițiilor.

ÎNTÂMPINAREA

Cunoscut și după numele său galic, *Imbolc*, acest Sabbat se sărbătorește în mod tradițional la data de 2 februarie. Inițial, era oficiat de vechii celți, care îl onorau ca pe un festival marcând redeșteptarea Pământului din lungul său somn de peste iarnă.

Mulți Wiccani sărbătoresc Întâmpinarea (în orig. *Candlemas* = (lit.) Slujba-lumânărilor n.tr.) ca pe un Sabbat care simbolizează transformarea Zeiței Întreite din aspectul ei întunecat de Babă a Iernii în acela de Fecioară, sau Virgină, a anotimpului de primăvară. Unele tradiții Wiccan celebrează această zi a anului ca pe festivalul străvechii zeițe celtice Brigit (sau Brigid) – o divinitate care domnea peste foc, înțelepciune, poezie și fântâni sacre, precum și peste artele profeției, divinației și tămăduirii.

Plantele și uleiurile rituale din tradiția Întâmpinării includ anghilica (*Angelica officinalis*, *Archangelica officinalis*), busuiocul (*Ocimum basilicum*), dafinul (*Laurus nobilis*), benzoale (rășini aromatice), rostopasca (*Chelidonium maius*), iarba-neagră (*Erica vulgaris*, *Calluna*

vulgaris), mirtul (*Myrtus* sp.) și toate florile galbene. Întrucât acest Sabbat are loc când Soarele se află în Vărsător, toate plantele de sub influența astrologică a acestui semn sunt și ele sacre Sabbatului respectiv.

ECHINOCTIUL DE PRIMĂVARĂ

Având loc aproximativ în cea de-a douăzeci și una zile a lunii martie, acest Sabbat onorează echilibrul. Este un moment când orele de lumină ale zilei sunt egale la număr cu orele de întuneric ale nopții, simbolizând astfel echilibrul dintre Zeița Lună și Zeul cu Coarne – Soarele.

În unele tradiții Wicane, Echinocțiul de primăvară este sărbătorit ca ziua sacră a lui Eostre – o veche zeiță anglo-saxonă care guverna fertilitatea și de la numele căreia provine denumirea (engleză) a sărbătorii creștine a Paștilor (în orig. *Easter* – n.tr.). În mod interesant, înainte de a fi onorate ca ziua învierii lui Iisus Christos crucificat, Paștile fuseseră sărbătorite, în epoca precreștină, ca un rit erotic pângărit al fertilității!

Plantele și uleiurile rituale ale tradiției Echinocțiului de primăvară includ ghinda, rostopasca, cinci-degete (*Potentilla* sp.), șofranul (*Crocus sativus*), narcisele (*Narcissus pseudonarcissus*, *Narcissus poeticus*), sângerul (*Cornus sanguinea*), crinii (*Lilium candidum*), caprifoiul (*Lonicera caprifolium*), stânjenelul (*Iris germanica*), iasomia (*Iasminum officinale*), trandafirii (*Rosa* sp.), fragii (*Fragaria vesca*), calapărul (*Tanacetum vulgare*) și viorelele (*Viola odorata*). La Echinocțiul de primăvară (numit și Vernal), când Soarele intră anual în Aries, toate plantele aflate sub influența astrologică a acestui semn sunt sacre și pentru Sabbatul respectiv.

SĂRBĂTOAREA FOCURILOR

Cunoscut și ca *Beltane* sau *May Day* Ziua (întâi) de Mai, 1 Mai (n.tr.), acesta este un Sabbat care celebrează fertilitatea Pământului și sfințenia Maicii Naturi. Oficiată în prima zi a lunii mai, Sărbătoarea Focurilor este considerată de către multe tradiții Wicane o perioadă în care se sărbătorește uniunea sacră dintre Zeiță și consortul ei, Zeul cu

Coarne. Alții o închină exclusiv Zeiței, sub forma ei de Maia, zeița romană antică a primăverii, de la numele căreia derivă denumirea lunii mai. Vechii druzi celebrau Sărbătoarea Focurilor cu ospete imense, focuri de tabără și sacrificarea vieților nou-născuților pe altarul zeului Belenus (sau Belenos, după care a fost denumit festivalul *Beltane*).

Plantele și uleiurile rituale tradiționale pentru Sabbatul de Beltane includ migdalele (*Amygdalus communis*), anghilica, frasinul (*Fraxinus excelsior*), clopoțeei, (*Campanula rotundifolia*), cinci-degetele, margaretele (*Chrysanthemum leucanthemum*), tămâia, păducelul (*Crataegus* sp.), iedera (*Hedera*), liliacul (*Syringa vulgaris*), gălbenelele (*Calendula vulgaris*), crețușca (*Spiraea* sp.), ciuboțica-cucului (*Primula officinalis*), trandafirii, rădăcina de satirion (*Asperula odorata*), și primula galbenă (*Primula veris officinalis*). Întrucât Sărbătoarea focurilor are loc când Soarele este în Taurus, toate plantele de sub influența astrologică a acestui semn sunt sacre și pentru Sabbatul respectiv.

SOLSTIȚIUL DE VARĂ

Având loc aproximativ în ziua a douăzeci și una din luna iunie, acest Sabbat marchează cea mai lungă zi a anului și este o ocazie de proslăvire a Soarelui (simbolul sacru al consortului Zeiței). De asemenea, e o sărbătoare a riturilor fertilității, focurilor de tabără, jocului ieilor și ghicirii viitorului.

În vechime, în acest moment al anului preoții druzi, în robe albe, își săvârșeau ceremoniile sacre de tăiere a vâscului cu cosorul de aur, urmate de jertfirea rituală a doi tauri albi. Adeseori, dușmanii și criminalii capturați erau imobilizați în mari efigii de răchită și arși de vii, ca ofrande de sacrificiu.

De asemenea, era cel mai important festival al focului din calendarul solar și se celebra cu flăcări sacre și făclii magice.

Conform tradiției oculte, puterile misterioase și magice ale tuturor plantelor ating punctul culminant în această zi deosebită. Prin urmare, Solstițiul de vară este momentul ideal (și tradițional) al anului pentru ca vrăjitoarele să iasă în sălbăticie și să-și culeagă diversele ierburi pentru poțiuni, descântece, divinație și tămăduire.

Plantele și uleiurile rituale din tradiția acestui Sabbat includ mușețelul (*Matricaria chamomilla*), cincidegețele, socul (*Sambucus nigra*), secăreua (*Foeniculum vulgare*), cânepa (*Cannabis sativa*), nemțișorul (*Delphinium olatum*), levănțica (*Lavandula spica*), feriga bărbătească (*Filix sp.*), pinul (*Pinus sp.*), trandafirii, cimbrisorul-de-câmp, (*Thymus serpyllum*), glicina (*Wisteria sp.*) și verbina (*Verbena officinalis*). Întrucât în fiecare an, la Solstițiul de vară, soarele intră în Cancer, toate plantele de sub influența astrologică a semnelor sale sunt sacre și pentru acest Sabbat.

LANȚURILE SFÂNTULUI PETRU

Cunoscut și după denumirea sa galică, Lughnasadh, Sabbatul Lammas (Lanțurile Sfântului Petru) este sărbătorit în mod tradițional în prima zi din luna august. Comemorează începutul sezonului de recoltare și, pentru multe vrăjitoare, reprezintă perioada pentru efectuarea anumitor rituri speciale ale recoltei, coacerea pâinii de casă și a tartelor cu fructe, vizitarea fântânilor sacre și săvârșirea de divinații.

Vechiu celti dedicau această zi zeului lor tribal Lugh (de la care se trage și denumirea de Lughnasadh). Lugh era o ființă divină cu formă schimbătoare, al cărei nume înseamnă „Domnul Meșteșugurilor”. Faptul că se spunea despre el că ar fi avut un singur ochi („Ochiul Cerului”) sugerează că era adorat și ca o zeitățe solară.

Multe tradiții Wiccanne onorează spiritul recoltei prin binecuvântarea rituală a unui păpușoi nou de porumb sau a unui caloian (o statuete cu formă omenească, modelată din ultimul cocean de porumb și sacrificarea prin ardere a celui rămas din anul trecut). Această practică este înrădăcinată într-o tradiție populară europeană care datează din vremurile pre-creștine.

Plantele și uleiurile rituale din tradiția Sabbatului Lammas includ florile de salcâm (*Robinia pseud-acacia*), aloiul (*Aloe sp.*), murele (*Rubus fruticosus*), coacăzele-negre (*Ribes nigrum*), strujenii de porumb, pâinea-porcului (*Cyclamen europaeum*), schinduful (*Trigonella foenum*), tămâia, iarba-neagră, nalba-de-grădină (*Althaea rosea*), mirtul, frunzele de stejar (*Quercus robur*), floarea-soarelui (*Helianthus sp.*) și grâul (*Triticum aestivum*). Întrucât sărbătoarea Lanțurilor Sfântului Petru are loc când Soarele se găsește în Leu, toate

plantele de sub influența astrologică a acestui semn sunt sacre și pentru acest Sabbat.

ECHINOCTIUL DE TOAMNĂ

Acest Sabbat, având loc cam în a douăzeci și una zi din septembrie, este tot un moment al echilibrului, asemenea Echinoctiului de primăvară, căci numărul de ore ale zilei și ale nopții este din nou același. Multe vrăjitoare privesc Echinoctiul de toamnă ca pe un moment aparte pentru exprimarea recunoștinței, meditație și introspecție, precum și perioada tradițională pentru a săvârși reconsacrarea Wiccană și ceremoniile inițiatice. Asemenea Sabbatului de Lammas, Echinoctiul de toamnă este și el o sărbătoare a recoltei.

În cadrul ceremoniilor lor sabbatice, mulți Wiccani cinstesc transformarea Zeiței, în această noapte, din aspectul ei de Fecioară în acela de Mamă. Unii o invocă sub forma Persephonei, Regina Lumii Celeilalte, și efectuează rituri speciale în onoarea ei.

O veche tradiție păgână asociată cu Echinoctiul de toamnă constă în coacerea unei jimble speciale a recoltei deasupra unui foc ațâțat cu scoruș, cel mai magic lemn de copac din toate. După ce pâinea este coaptă, toți membrii familiei mănâncă din ea câte o bucată, mergând împrejurul focului în sensul acelor de ceasornic. Se spune că acest ritual aduce noroc, sănătate și prosperitate în familie. Apoi, jăratiful focului este pus într-o căldărușă sau căzanel și folosit la binecuvântarea tarlalelor și asigurarea unei recolte îmbelșugate pentru anul viitor.

Plantele și uleiurile rituale tradiționale pentru Echinoctiul de toamnă includ ghindele, stelița-vânăță, (*Aster sp.*), ochiul-boului (*Aster sp.*), ruja-de-toamnă-vânăță (*Aster sp.*), benzoeele, ferigile, caprifoiul, gălbenelele, ceara-albinei (*Asclepias siriaca*), laptele-cucului (*Euphorbia sp.*), mirtul, frunzele de stejar, floarea-patimilor, (*Passiflora coerulea*), pinul, trandafirii, salvia (*Salvia officinalis*), coada-cocoșului (*Polygonatum vulgare*) și scaieții (*Carduus acanthoides*). Din moment ce Soarele intră în Balanță în fiecare an la Echinoctiul de toamnă, toate plantele de sub influența astrologică sunt sacre și pentru acest Sabbat.

Data de treizeci și unu octombrie este cea mai sacră și magică zi a anului pentru vrăjitoarele și neo-păgânii din întreaga lume. Cunoscut și sub denumirea sa mai populară de Halloween, acest Sabbat îi onorează pe cei decedați și deschide ușa invizibilă care stă între lumea celor vii și lumea morților. Este o ocazie pentru ospețe, sărbătoriri, descântece, prepararea de licori, intrarea în contact cu ceea ce este cunoscut ca Lumea Cealaltă și pentru practicarea artelor divinatorii – în special ghicitul în globul de cristal și în rune.

În cadrul ceremoniilor lor sabbatice, multe vrăjitoare celebrează transformarea Zeiței Întreite, în această noapte, de la aspectul ei de Mamă la acela de Babă, sau Zeiță Întunecată.

În vremurile celtice din vechime, Samhain (cuvânt de origine galică, pronunțat asemenea lui „sow-in“), marca sfârșitul sezonului de vară și începutul iernii. (În Galia și Irlanda veche, anul era împărțit numai în două anotimpuri: vara, care începea la Beltane, și iarna, cu începutul la Samhain.) Era considerat ajunul Anului Nou celtic și multe dintre vechile sale tradiții continuă să fie celebrate în diverse locuri din întreaga lume.

Plantele și uleiurile rituale din tradiția acestui Sabbat includ ghinda, merele (*Malus* sp.), mătura (*Sorghum vulgare*), mătrăguna (*Mandragora officinalis* – OTRĂVITOARE), beladona (*Atropa beladonna* – OTRĂVITOARE), frâsinelul (*Dictamnus albus*), ferigile, inul (*Linum usitatissimum*), sefterea (*Fumaria* sp.), iarba-neagră, lumânărica (*Verbascum*, sp.), frunzele de stejar, salvia și fânul. Întrucât Sabbatul de Samhain are loc când soarele este în Scorpion, toate plantele aflate sub influența astrologică a acestui semn sunt sacre și pentru acest Sabbat.

SOLSTIȚIUL DE IARNĂ

Sărbătorit aproximativ în ziua a douăzeci și una din decembrie, Solstițiul de iarnă marchează cea mai lungă noapte a anului (opus Solstițiului de vară, care indică ziua cea mai lungă din an). În acest Sabbat, mulți Wiccani sărbătoresc renașterea anuală a Zeului cu Coarne.

În vremurile precreeștine, Solstițiul de iarnă era celebrat anual la data de 25 decembrie. Aceeași dată era și ziua de naștere a zeului-soare Mithra, care era venerat în Roma antică printr-un festival păgân numit *Dies Natalis Solis Invictus*, adică Ziua de Naștere a Soarelui Neînvinș. Abia în secolul al IV-lea d.Ch., data natală a lui Iisus Christos (a cărui zi de naștere reală nu a fost niciodată înregistrată documentar) a fost stabilită pentru 25 decembrie, probabil într-o încercare a Bisericii de a creștina vechile sărbători păgâne. Totuși, oricât de orientată spre creștinism se afirmă a fi sărbătoarea Crăciunului, aproape toate datinile sale sunt extrem de bogate în simbolism păgân.

Plantele și uleiurile rituale ale tradiției acestui Sabbat includ frasinul, frunzele și boabele de dafin, ciulinii binecuvântați, cedrul (*Cedrus*, sp., *Pinus* sp., *Chamaecyparis* sp.), mușetelul, brebenelul (*Vinca minor*), tămâia, ilicele (*Ilex aquifolium*), ienupărul (*Juniperus* sp.), vâscul (*Viscum album* – cea mai sacră dintre toate plantele pentru vechii druzi), mușchiul (*Polytrichum commune*), stejarul (altă plantă sacră a druzilor), conurile de brad, rozmarinul (*Rosmarinus officinalis*) și salvia. Întrucât soarele intră în Capricorn la Solstițiul de iarnă din fiecare an, toate plantele de sub influența astrologică a acestui semn sunt sacre pentru Sabbatul respectiv.

CELE PATRU ELEMENTE

Există patru elemente fundamentale care joacă un rol important în practicarea vrăjitoriei: Aerul, Focul, Apa și Pământul. Aceste elemente străvechi corespund celor patru puncte cardinale ale cercului magic, precum și instrumentelor de altar, celor douăsprezece semne astrologice ale zodiacului, celor patru anotimpuri, planetelor, celor patru culori ale Arcanelor Minore din Tarot și așa mai departe.

În meșteșugul Wicca, unde Natura se află la loc de mare cinste, unul dintre cele mai importante aspecte ale aproape tuturor ritualurilor constă în orientarea spre cele patru direcții, Est, Sud, Vest și Nord, și în invocarea elementelor lor corespondente, care sunt Aerul, Focul, Apa și Pământul. (Notă: elementele corespondente prezentate în această carte sunt tipice pentru majoritatea tradițiilor Wiccanice și magice.)

Fiecare element este personificat de către o ființă spirituală de nivel inferior, numită stihie. Împreună, aceste spirite servesc drept forță

vitală și sunt invocate de vrăjitoare pentru a echilibra energiile și pentru a contribui la făptuirile magice.

În ritualurile Wiccane, stihiiile sunt chemate în mod tradițional după încheierea cercului și înainte de invocarea Zeiței și a consortului Ei, Zeul cu Coarne. În plus, li se aduc mulțumiri și li se urează bun rămas la sfârșitul ritualului, chiar înainte de a fi descheiat cercul.

Stihiiile asociate cu elementul Aer se numesc Silfe; cele asociate cu Focul sunt Salamandrele; cele ale Apei sunt Ondinele, iar cele ale Pământului, Gnomiile.

Aceste făpturi spirituale sunt în mod normal invizibile cu ochiul liber, pentru om; totuși, anumiți indivizi înzestrați cu facultăți de clarviziune susțin că le-au putut vedea. De asemenea, se crede că anumite animale – mai ales cele care le sunt familiare vrăjitoarelor – le pot vedea și ele.

Stihiiile sunt extrem de puternice și trebuie să fie tratate întotdeauna cu respect și prudență. Se spune că stihiiile pot fi malițioase și extrem de imprevizibile – și, după cum există atât forme bune de magie, cât și rele, există stihii bune și rele. Majoritatea Wiccanilor care lucrează cu energiile magice în scopuri pozitive preferă să coopereze numai cu stihiiile binevoitoare, câtă vreme mulți non-Wiccani și vraci care aleg Calea Mâinii Stângi (cum mai este numită magia neagră) le atrag întotdeauna pe cele rele. Desigur, acestea sunt cele care pot fi cele mai periculoase!

CORRESPONDENȚE STIHINICE

Aerul corespunde Estului, Echinocțiului de primăvară, planetelor Mercur și Uranus, forțelor masculine ale Naturii, energiei yang, polarității pozitive, Silfelor, argintului, minții, culorii Spadelor la Tarot, culorii galbene și semnelor astrologice Aquarius, Gemini și Libra.

Focul corespunde Sudului, Solstițiului de vară, Soarelui și planetelor Marte și Jupiter, forțelor masculine ale Naturii, energiei yang, polarității pozitive, Salamandrelor, aurului, spiritului, culorii Bastoanelor la Tarot, culorilor roșu și portocaliu și semnelor astrologice Aries, Leo și Sagittarius.

Apa corespunde Vestului, Echinocțiului de toamnă, Lunii și planetelor Neptun și Pluto, forțelor feminine ale Naturii, energiei yin,

polarității negative, Ondinelor, argintului, sufletului și emoțiilor, culorii Cupelor la Tarot, culorii albastru și semnelor astrologice Pisces, Cancer și Scorpio.

Pământul corespunde Nordului, Solstițiului de iarnă, planetelor Pământ, Venus și Saturn, forțelor feminine ale Naturii, energiei yin, polarității negative, Gnomiilor, aurului, trupului, culorii Dinarilor la Tarot, culorii verde și semnelor astrologice Taurus, Virgo și Capricorn.

POȚIUNEA ELEMENTULUI AER

Preparați această poțiune din plante guvernate de Aer, când Luna este poziționată în oricare dintre cele trei semne astrologice ale Aerului (Aquarius, Gemini, Libra): puneți o linguriță de semințe de schinduf,

